

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

215. An sit licitum viro postquam seminavit, & retraxit membrum à vulva
tangere pudenda vxoris, vt ipsa seminet? Et an hoc etiam facere possit
vxor suis manibus propriis? Idem dici debet de tactu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](#)

Alibi in Re-
solutioni-
bus nor-
præteritæ.

acus cuspidem admittat: ergo semen, quod postea mulier fundit, nec intrat uterum, nec prodest ad generationem. Vide me ipsum alibi.

6. Sed stando in opinione quam adducit Car-
muel, eius Corollaria non carent difficultate, quia
aliquis posset dicere; mulier vxorata, quæ remanet
valde irritata, & tactibus se prouocat ad seminan-
dum, compleat copulam sibi licitam, ac si actu cum
marito seminaret, quia abutetur feminæ ad genera-
tionem ordinato: Sed tunc non esse feminis abu-
sus, ergo nullum est peccatum; etenim ea semina-
tio cum sequatur paulo post copulam est copulæ
complementum, camque perficit. Ratio est, quia
impertinens est ad generationem quomodo feminæ
semen in uterum recipiatur, aut à seminariis
vasis in uterum fluat, sive copula sive manuum con-
fricatione; sufficit enim recipi in uterum paulo post
seminationem viri, ut sequatur generatio: Sicuti
quomodocumque virile semen intrat uterum, sem-
per sequetur generatio, ut patet cum generatio sit
opera demonis incubi: Ergo, &c.

7. Sed meretrix, si postquam Amasius semina-
vit, libidine irritata remansit, non potest tactibus se
prouocare ad seminandum, quia non complet copulam
sibi licitam, immo prohibitam; Ergo tactibus
se prouocando aliam speciem libidinis incipit, &
perficit, nempe mollitiae; Ergo tenetur illam in
confessione explicare.

Sup. hoc in
tom. L. tr. 7.
Ref. 128. in
fine. & in
Ref. 133.
134. 135.
136. & 163.
§. Quarto
secundo.

8. Nota vero hic obiter, quod ego olim docui
circumstantiam patientis in peccato sodomitæ non
debere in confessione explicari; sed sufficere, quod
penitentis dicat, exercui bis, vel ter sodomitam. S. d.
Caramuel ubi supra num. 189. asserit, quod haec sen-
tentia ut probabilis, supponit primò virum, aut fe-
minam patiente delectari, & se delectando initium
pollutionis habere. Secundò pollutionem comple-
tam, & inceptam, esse eiusdem speciei, nec debere
penitentem exprimere. An tantum coepit, an
compleuerit? tertio pollutionem tactibus alieni
procurata, sodomiamque non distingue specie, sed
tantum materialiter, & modaliter, sicut pollutio ha-
bita tactu manuum, aut tactu femorum. Porro ista
tria debet supponere qui nolit actionem à passione
in sodomia distinguere: Vnde Diana qui de primo,
& secundo nihil dicit, & tertium negat, asserte,
si ne consequentia non potest circumstantias agentis,
& patientis non debere in confessione explicari. Ita
Caramuel.

9. Sed nostram sententiam præter Leonem sequuntur
me citato Lopus, Bordonus, Machadus, Zam-
bellius, Ghilinus, Ianiparus, Gesualdus, Pontius,
Mazzuchellus, Serius, Roccaferri, Tongus, Possenti-
us, Remigius, Verticelli, & Thomas Hurtadus.

10. Septendecim itaque Doctores nostra sen-
tentia adhærent, & pauci contrariam tenent. Et
probatur haec opinio, quia agens, & patientis in pec-
cato sodomitæ concurrunt ad idem scelus & ad ean-
dem pollutionem & copulam per modum unius cau-
sa: Ergo eadem species malitia ab utroque contrahitur: sic eadem speciem adulterij contrahit solitus
ac conjugata, vel conjugatus ac soluta, quia ambo
per modum unius concurrunt ad frangendum mar-
rimonij legem; sicut agens, & patientis sodomita
ambo per modum unius causa concurrunt ad frang-
endum legem copulæ naturalis, sic eadem species
homicidij est in tenente occisum ne fugiat, ac in
vulnerante.

11. Probarunt secundò, quia pollutio non addit
nouam species malitia supra copulam sodomiticæ
aut fornicationis, sed est pars copulæ: ergo sicuti
agens non tenetur explicare se pollutum vel non

pollutum; plerumque enim sodomita, aut fornici-
tor non seminar, quod vix explicandum esset, si
pollutio adderet malitiam specie diuersam super
copulam: Ita neque patientis tenetur explicare se
fuisse patientem; Consequentia patet, catenus enim
ex Hugo tenetur explicare se patientem, quia expli-
candum sibi est, se non pollutum: sed agens non re-
est, se non pollutum, sed agens non tenetur explicare
se non pollutum, quando non seminar, ergo ne-
que patientis (dicendo se patientem) debet explicare
se non pollutum.

12. Confirmatur; Nam pollutio in agente est
pars copulæ, neque enim est quid diuersum a copu-
la, sed ab illa distinguitur, ut pars à toto; Ergo in
copula fuisse, vel non fuisse pollutionem sequuntur
est circumstantia aggrauans, vel minuens initia ean-
dem speciem: Sed circumstantie minuentes, vel ag-
grauantes intra eandem speciem non sunt explican-
da: Ergo neque explicandum est se pallum, vel non
pasum pollutionem in ea copula, & sic se fuisse
patientem, vel agentem.

13. Quid autem pollutio sit pars copulae patet,
quia copula non dicitur consummata nisi sequita
seminatione seu pollutione intravas, ergo est pars
complens, & periculis copulam.

14. Dicendum est itaque eandem malitia spe-
cificam habere peccatum agentis, & patientis; sicut
fornicatio cuius soluta eandem specie malitia habe-
bit ex parte viti agentis, & quā ex parte feminæ
patientis.

Alias etiam rationes adducunt citati Doctores,
quas ego alibi adduxi.

RESOL. CCXV.

An sit lictum viro postquam seminarit, & retraxisse
membrum a vulva, tangere pudenda uxoris, si ipse
seminet?

Et an hoc etiā facere possit uxor suis manub propria
Idem dici debetur de talu membra genitalia ante os
vulna si a uxoris ad hoc, & ex uxori feminæ.

Et notatur non peccare mortaliter maritum, si in ipso
actu seminationis non expectat feminam uxoris,
licet possit effuso feminæ copulam continuare,
ut famina feminet.

Item, quod famina satisfacit sua obligationi, si vero
exigenzi debitum praefat usum sui corporis, vixit
tamen animus ad alia, ne natura excite.

Item, quod inculta copula per solam delectationem, si
uxorati illam ex iusta causa non consummata, non
peccant mortaliter, nec venialiter, si ab ipsi principium
pollutionis, v.g. ne salua noceatur, vel si coniugat,
quod coniugati sunt panperes, & multos filios ba-
beant, &c. Ex part. 10. tract. 13. & Milc. 3. Res.
fol. 42.

§. 1. **C**Asus potest accidere: & ad illum affirmat
quæ responder Carolus de Baucio, de Mif-
celli, casuum conscientie, tom. 2. opus 2. 1. q. 88. quia po-
test sine peccato id facere uxor suis manibus, quia
non est pollutio, sed perfectio copulæ coniugalis,
& licet feminatio mulieris non sit necessaria ad ge-
nerationem, tamen lati iuvat: ergo si licet uxori
huiusmodi tactus ad hoc, ut seminet, licet etiam vi-
to, vt id præstare possit suis manibus in podens
sua uxoris. Et ratio a priori est, quia catenus hoc non
est prohibitum uxori, vt id faciat suis manibus, qua-
tenus est licite consummatio copulæ iam inchoata à
viro intravas naturale; ergo parum refer, quod illa
consummatio copulæ iam inchoata à viro intravas
naturale

naturale cum suo membro naturali, perficiatur ex parte vxoris manibus propriæ mulieris; vel manibus proprij viri, eo magis cum tactus inter coninges etiam in partibus pudendis non sit culpa mortalis, etiamsi non sit in ordine ad culpam, lecluso periculo pollutionis: sed in hoc casu est licitus pollutio, cum non sit aliud nisi perfectio copulae inchoata à viro: ergo non est maior ratio cur sit licitus vxori, & non viro huiusmodi tactus ad finem vt perficiatur copula coniugalis: idem diei debet de tactu membra genitalia ante os vulva sua vxoris ad hoc vt vxor seminet, nempe non esse peccatum mortale seclusio periculo pollutionis viri extra vas naturale feminæ, quia iste tactus inter coninges non est copula lethalis; potest etiam vir postquam seminavit continuare copulam donec vxor seminat. Hucvsque Baucius.

Sup. hoc in duabus Ref. præcedentibus, & in tom. 8. tr. 6. Ref. 20. §. Quarto tertio.

2. Confirmari potest hæc opinio auctoritate Leandri de Sacram. tom. 2. tract. 9. diff. 33. quaest. 41. & Martini de San Joseph in Mon. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 51. de Matrim. num. 8. vbi me citato, sic ait. Si el marido acabó primero con el acto de la generacion, por ser mas robustos los varones, es sentencia muy probable la que dice, que puede la mujer tambien tener su acto consumado, provocandose con tactos: porque esto no es polucion, sino acabar la copula y moralmente es en mismo; y sino fuera verdadera esta opinion quedaran las mujeres casi siempre en evidencioso peligro de pecar mortalmente, condenandolas a detener elcurso de la naturaleza, irrita ya con el mismo acto. Y lo que mas favorece esta opiniones, siendo mas probable, que es necesario ei semen de las mujeres para la generacion, esta casi sucediera. Ita ille; qui plures alios citat. Sed ego recens ab opinione, in part. 9. ex rationibus adductis à Magistro Texeda, & nunc contraria Baucium recedo: vnde in Editionibus Antuerpiensis merito opino Baucij fuit abrasi ab Operibus Sanchez, & Hurtadi; & scio hanc sententiam male olere penes Sacram Congregationem Indicis, sicut & alia opinio, quam ex Sanchez tanquam probabilem adducit Baucius, quaest. 108. quia etiam inuenitur deleta in impressione Antwerpiana.

Sup. hoc in Ref. sec. & in aliis eius primis annos.

3. Nota tamen, hæc obiter contra Hurtadum, & Ochagaviam, non peccare mortaliter maritum si in ipso acta seminationis non expectat seminationem vxoris, itaque non tenetur expectare licet possit etiam effuso semina copulam continuare ut scemina seminet. Ita me citato docet Leandrus, vbi supra, quaest. 40. qui etiam, quaest. 48. me citato docet quod mulier satisfaciat sive obligationi, si viro exigenti debitum, potest vsum corporis suu convertens tam animum ad alia, ne natura excitetur?

Sup. hoc in Ref. not. præterita, §. Sed

4. Nota etiam, quod recte me citato obseruat Martinus vbi supra n. 10. sic asserens: Despues de comenzada la copula por sola defecacion, si la dexan los casados sin consumarla, no pecaran mortalmente, como no sea peligro de polucion: porque el comenzarla fue, como tenet, actos, quæ los casados no les son illicitos. Y aun no sera lo dicho peccado venial, como el deixar la copula, sea por justa causa de no dañar, la salud, o per ser pobres los casados, y tener muchos hijos: que en estos casos, y otros iustos, comenzando la copula, vt sedent concupiscentiam, la pueden deixar sin algun pecado.

RESOL. CCXVI.

An unus ex coniugibus, si potest non expellat alterius seminationem, commitat peccatum mortale?

Ex quo deducitur non esse reum culpa mortalis virum

tactibus irritantem vxorem ad venerem scientem ob id præmatutius feminam seminare? Et an mulier satisfaciat sua obligationi, si viro exigenti potest quidem vsum corporis sui, animum tamen ad alia convertat, ita vt natura non excitetur? Et deducitur, quod sterilis, quæ certò nouit se non seminaturam, potest actum coniugalem exercere tam petendo, quam reddendo?

Ex quibus etiam inferatur decisio illius dubii, scilicet, quando matrimonium dicatur consummatum: Ex part. 5. tr. 14. & Milc. 2. Ref. 37.

S. 1. **A** Firmatus responder Petrus Ochagavia Sup. hoc in Ref. præterita §. Nota tamen. & supra in Ref. 187. §. 3. in fine, & in tom. 8. tr. 6. Ref. 20. §.

de Sacr. tr. 5. de matr. q. 2. n. 13. vbi sic ait. Respondetur esse peccatum mortale in eo, quod vir prius seminet, & non expectet seminationem feminæ, & si è contra faciet feminæ, grauius delinquet. Patet prima pars respondi, & secunda etiam, quia viriisque semen actiuè requiriunt ad generationem. Ergo ne generatio impeditur, & ne virius semen proflus amittatur, aliud necessariò continua copula expectandum est, & hoc etiam in sterilibus, ne violetur ordo naturæ. Ita ille, probabiliter quidem.

2. Verum contraria lalentiam non minus probabiliter defendit Sanchez de matr. tom. 3. lib. 9. diff. 17. n. 9. vbi firmat non esse necessarium utrumque coniugem seminare simul, quare dum vir semen effundit, minimè tenetur feminæ effusionem experire, quia feminæ semen nec esse necessarium, nec actiuè ad generationem concurrere, docent alii. Quo deducitur non esse reum culpa lethalis virum tactibus irritantem Venerem, scientem se ob id præmatutius feminæ seminare.

3. Sed licet hæc opinio, vt dixi, sit probabilis, oritur tamen ex illa pulchra difficultas, videlicet an mulier satisfaciat sua obligationi, si viro exigenti potest quidem vsum corporis sui animum tamen ad alia convertat, ita vt natura non excitetur. Vide ri enim possit non satisfacere, primò quia si vir debilitate coniugis exigat, maritus tenetur se se excitare, illud vt reddat, ergo, &c. Secundò vir habet potestatem in corpus mulieris in ordine ad generationem, ergo perente vsum corporis vxoris, ea debet subseruire aperte ad generationem, quod non potest præstare abique aliqua natura concitatione. Tertiò alias semen virile suo fine frustrabitur. Attamen Ioannes Præpositus, vit quidem doctus, ex Sociate IESV, in 3 part. D. Thom. quaest. 6. de bonis matr. diff. 4. num. 35. docet non esse improbabile satisfacere, & sufficere, si vsum vasis naturalis tribuat, nam coiplo congressus est aptus ad generationem, quantum ex parte actus & modi. Confirmatur Sterilis, quæ certò nouit se non seminaturam, potest actum coniugalem exercere, tam petendo, quam reddendo, quod tamen minimè licet, si viro feminante requireretur ut mulier sese ad seminationem excitaret, arque adeo in illum finem teneretur cum naturæ excitatione marito subseruire. Vnde verisimile est mulierem coniugatam, cui non placent actus veneris, posse in reddendo debito animum ad alia converttere; & sic remanere frigidam, quod potest ex his colligi; quæ tradunt varijs, scilicet semen feminæ non omnino requiri ad generationem, nam concitatione nature solùm videtur requiri ad seminationem; non potest tamen mulier ita se getere ex intentione impediendi generationem. Ita Præpositus, qui respondit ad argumenta. Et ad primum allatum dicit disparem esse rationem viri & feminæ, quod vir non possit sine aliqua corporis concitatione actum coniugalem exercere. Vnde mitum non est, quod ad reddendum debitum teneatur naturam excitare, mulier

Sup. hoc in Ref. 1. not. præterita, & in eodem §. ad med. dium.

Sup. hoc su- pra ex Ref. 161. lego doctrinam eius §. vlt.